

Sleper Odilo wordt een origineel museumstuk

De sleepboot Odilo is helemaal op zijn plaats aan de steiger van het Maas Binnenvaartmuseum in Maasbracht. Het vaartuig is van Eddy en Manon Mötter uit Roermond, die de bijna honderd jaar oude boot in originele staat herstellen.

DOOR NOUD VAN DER ZEE

Eddy Mötter stamt uit een Millingse schippersfamilie, al woonden zijn voorouders 450 jaar geleden nog in het Duitse Griethausen. Eddy's grootvader voer zeventig jaar geleden met een sleepschip, Odilo genaamd, op de Rijn. Ook z'n vader, die op de Odilo geboren werd, heeft dat een tijdje gedaan.

"Het water trok me altijd al", vertelt Eddy. "Ik wilde gaan varen, maar het kwam er niet van. Dat er ooit een boot moest komen, stond voor mij vast. Ik koester de rust en de vrijheid op het water."

Zijn vrouw Manon werkt als ambtenaar bij de gemeente Roermond. Ze had niks met water en boten. "Varen was niet mijn ding", zegt ze. "Ik wist niet of ik het wel leuk zou gaan vinden."

Liefde op het eerste gezicht

Toch ging Manon samen met Eddy op zoek naar een jacht. In 2020 stuitte ze op een foto van de motorsleepboot Trio, in 1927 gebouwd in Wirdum.

"Het was liefde op het eerste gezicht", vertelt Eddy. "Het was een foto uit 1950, in Groningen genomen bij de Ruischerbrug. Wij namen ons voor deze sleepboot te kopen, als die te koop was."

Dat was het geval. "Inmiddels heette de sleepboot Proleet. Ze heeft lange tijd op de kanalen in Friesland en langs de kustlijn gevaren."

Het echtpaar Mötter vertrok naar Akkrum, waar de Proleet toen lag. Eddy zegt: "We hebben een schouw op de boot gedaan en samen met de toenmalige eigenaar een proefvaart gemaakt, daarna een contract opgesteld en haar gekocht."

Dwars in de sluis

In mei 2020 voer het echtpaar met de sleepboot naar jachthaven Van der Laan in Maasbracht. Daar hadden ze inmiddels een ligplaats gehuurd.

"Alhoewel ik mijn vaarbewijs heb, was het een heel avontuur om de boot van 40 meter lang naar Limburg te sturen. Ik had hier geen ervaring mee. Onderweg kwam de sleepboot dwars in de sluis van Lemmer te liggen."

Toen het ondernemende tweetal Limburg had bereikt, kreeg de sleepboot de naam Odilo. Naar het schip waar Eddy's vader en grootvader op hadden gevaren.

Voor en tijdens de Tweede Wereldoorlog heeft de sleepboot voornamelijk gevaren in Noord-Nederland. Voor het vervoer van houtvloten rondom het Damsterdiep en compostbakken naar Drenthe. Begin 70'er jaren vertrok de boot onder de naam Miriam naar Amsterdam om daar sleepwerk te verrichten. De firma Janssen kocht de boot in 1987, tien toen Annie werd genoemd. Negen jaar later werd de sleper doorverkocht aan mijnheer Blom. Tot 2020 voer hij er als recreatieschipper mee. De laatste eigenaar was Frederik Samplonius uit Akkrum.

Eigen karakter

In de coronazomer van 2020 voer de familie Mötter veel op de Odilo. Ook maakten ze een toekomstplan. Kernpunt daarvan was om de sleepboot in de originele staat terug te brengen. Eddy vertelt: "Ik kwam erachter dat de Odilo een boot was met een eigen karakter. Een historisch vaartuig met een eigen verhaal. Manon en ik besloten om de Odilo terug te bouwen naar

▲ Eddy en Manon Mötter op hun sleepboot Odilo. (foto Noud van der Zee)

het origineel van 1927. Moderne franje en apparatuur als echolood, schijnwerpers, knipper- en boordlichten en dieptemeter werden opgeruimd en een hermotorisering werd voorbereid."

"Een bevriende sleepbooteigenaar liet weten dat hij niet alleen een 2VD5 Industriemotor op de kop had getikt, maar een complete machinekamer uit de jaren 30. Wij hebben het hele spul gekocht. Met eigen mensen heb ik eind 2020 de oude machinekamer uit de Odilo gehaald en de 'nieuwe' erin gebouwd. Een bevriend bedrijf uit Vinkeveen heeft ons hierbij goed geholpen. Dit werk nam ongeveer een jaar in beslag."

Dreigende sloop

Eddy gaat verder: "Er moest nog wat geverfd worden, dan was de restauratie van de Odilo klaar. Tot plots een keurmeester van de verzekeraar zich meldde bij de loods van Van der Laan. 'Het plaatwerk van de boot ziet er nog goed uit', zei hij nog. Totdat hij bij de achterkant kwam. Bij de controle sloeg hij een gat door het plaatijzer ter hoogte van de ballasttank. Dat betekende voor ons een onverwachte schadepost van 15 mille. Manon en ik beseften dat we deze tegenslag zonder hulp van buitenaf niet zouden overleven." De gang naar de sloop dreigde voor de historische sleepboot. De Mötters gingen echter niet bij de pakken neerzitten en startten een

crowdfundingsactie. Er gloorde hoop toen ze hun verhaal hadden gedaan in de provinciale Limburgse pers. Eddy en Manon kregen na de publicatie een lawine van reacties over zich heen. Vooral uit de wereld van historische sleepboten. Iemand meldde dat hij nog staalplaten had liggen. Anderen boden aan kluswerk te willen doen. Een lasser meldde de staalplaten te willen bevestigen op de achterkant van de Odilo. Veel mensen waren bereid te helpen met een donatie.

Dankzij die hulp kon de Odilo in november 2022 weer het water in. De Mötters kwamen ook in contact met het Maas Binnenvaartmuseum. Het bestuur was geïnteresseerd in het vaartuig en bood de helpende hand. Die werd geaccepteerd. Op zaterdag 1 april ondertekende het echtpaar uit Roermond een overeenkomst met het museum in Maasbracht. Daar ligt de boot aan de steiger. Als Eddy en Manon er niet mee varen, is de Odilo te bezichtigen.

"Onze boot heeft een verhaal dat verteld moet worden", vindt Eddy. "Een keer per maand ben ik hier op zaterdag om de motor aan te zetten." "Het is belangrijk dat dit varend erfgoed behouden blijft voor Limburg", vindt museumvoorzitter Ton Forschelen. "Wij richten ons op de binnenvaart en dat is precies wat de Odilo in het verleden ook gedaan heeft."